

“अयोमुखे विहगैर्वाविधौ महारथान् ॥”
 सूर्यः । चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ यद्वाः ।
 इति धरणिः ॥
 विहङ्गः, पुं, (विहायसा गच्छतीति । ३।२।३८ ।
 इत्यत्र “गमेः सुप्रीति ।” खच् । “विहायसो
 विह च ।” इति विहादेशः । “खच्चिदा
 वक्तव्यः ।” इति चिच् ।) पक्षी । इत्यमरः ॥
 (यथा, रघुवंशे । १ । ५१ ।
 “सैकान्ते सुनिकन्याभिस्तत्त्वयोज्झितवृक्षकम् ।
 विश्वासाय विहङ्गानामालवालाभुपायिनाम् ॥”)
 वागः । (यथा, महाभारते । ८ । ६६ । ३५ ।
 “त्वत्प्रेरितैर्लोहिताङ्गैर्विहङ्गैः ॥”)
 मेघः । चन्द्रः । सूर्यः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (नागविशेषः । १ । ५७ । ११ ।
 “विहङ्गः शरभो मेघः प्रमोदः संहतोपनः ॥”)
 विहङ्गमः, पुं, (विहायसा गच्छतीति । ३।२।३८ ।
 इत्यत्र । “खच्चप्रकरणे गमेः सुप्युपसंख्यानम् ।”
 इति काशिप्रकोषा खच् । “विहायसो विह
 च ।” इति विहादेशः ।) पक्षी । इत्यमरः ॥
 (यथा, महाभारते । ३ । २७४ । ३६ ।
 “आक्रम्य रत्नाम्बरहस्तामरूपी विहङ्गमः ॥”
 सूर्यः । यथा, मार्कण्डेये । १०६ । ६७ ।
 “हृन्दोभिरन्ध्ररूपैश्च सज्जदुत्तैर्विहङ्ग-
 मम् ॥”)
 विहङ्गमा, स्त्री, भारयष्टिः । इति शब्दरत्नावली ॥
 वाक् इति भाषा ॥
 विहङ्गराजः, पुं, (विहङ्गानां राजा । समासे
 टच् ।) गवहः । इति हलाशुधः । (यथा,
 शिशुपालवधे । १ । ७ ।
 “विहङ्गराजाङ्गरहैरिवायते-
 हरिस्तयोर्ज्वलितवस्त्रितनुभिः ॥”)
 विहङ्गिका, स्त्री, भारयष्टिः । इत्यमरः ॥ वाक्
 इति भाषा ॥
 विहत्, स्त्री, गर्भोपघातिनी गौः । इति संक्षिप्त-
 चारोणादित्तः ॥
 विहतः, त्रि, विशेषण हतः । विनष्टः । विपूर्वक-
 हनधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥
 विहन्तं, स्त्री, (वि + हन + क्तृट् ।) विघ्नः ।
 हिंसा । तुलपिङ्गलः । इति मेदिनी । ने, २१०॥
 विहरः, पुं, (वि + ह + अच् ।) वियोगः । इति
 हलाशुधः ॥
 विहरणं, स्त्री, विहारः । विपूर्वकहृधातोरनट-
 प्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥ (यथा, भागवते । १० ।
 ३१ । १० ।
 “विहरणश्च ते ध्यानमङ्गलम् ॥”
 प्रसारणम् । यथा, पाणिनी । १ । ३ । २० ।
 “आडो होनास्यविहरणे ॥”
 आहरणम् । यथा, मार्कण्डेये । १६ । ३७ ।
 “नाभिविहरणश्चैव क्रत्वभावश्च लक्ष्यते ।
 नवाप्यायनमस्माकं विना होमेन जायते ॥”)
 विहसितं, स्त्री, (वि + हस + क्तः ।) मध्यम-
 हास्यम् । इत्यमरः ॥

विहस्तः, त्रि, आकुलः । इत्यमरः ॥ (यथा,
 रघुः । ५ । ४६ ।
 “रामापरिचायविहस्तयोधं
 सेनानिवेशं तुमुलं चकार ॥”)
 पङ्कितः । इति मेदिनी ॥ (यथा, हरिवंशे ।
 २३७ । २८ ।
 “नानायुधविहस्तानां लरितानां प्रधावताम् ।
 क्षुब्धितोत्कुलनिनदगैर्जङ्घितनिखनैः ॥”)
 विकरः । (यथा, विख्यातविजये । २ अङ्के ।
 “विगतयविहस्तान्यस्तप्रमत्त-
 खलितगतिभयार्तान् नैव जातु प्रहर्ता ॥”)
 पङ्के, पुं, इति शब्दरत्नावली ॥
 विहा, य, (ओहाक् त्वागे + “विधाविहा ।”
 ण्या० ४ । ३६ । इति निपातनात् आ ।)
 खर्गः । इति विहान्तकौमुद्यासुधादित्तः ॥
 विहापितं, स्त्री, (वि + हा + णिच् + क्तः ।)
 दानम् । इत्यमरः ॥
 विहायः, [सु] स्त्री पुं, आकाशः । इत्यमरः ॥
 (यथा, साहित्यदर्पणे । १० ।
 “कान्तायते आग्रसुखेन वारि
 वारीयते खच्छतया विहायः ॥”
 त्रि, महान् । यथा, निरुक्ते । ४ । १५ । “विहा-
 यस्तेभिरिन्द्रम् ॥” “विहायसो महान्तः ॥”
 इति यास्कः ॥ यथा च निघण्टुटीकायाम् । ३ ।
 ३।२२ । “विहायाः । वहिहाघान्भ्यश्चन्द्रवि ।
 उणा० ४ । २१५ । इति जहातेर्जिहोतेर्वा
 वाङ्मूलात् युगभावेऽपि युगामसो निपाद्यते ॥”
 यथा, ऋग्वेदे । ४ । ११ । ४ ।
 “तद्वाजी वाजंभरो विहायाः ।”
 “विहायाः महान् ॥” इति तद्वाज्ये वायव्यः ॥
 विहायाः, [सु] पुं, पक्षी । इत्यमरः ॥
 विहायसं, स्त्री पुं, आकाशः । इत्यमरटीकायां
 मधुरेशः ॥ (यथा, महाभारते । १२।६।३।४।
 “आतिष्ठस्व रथं राजन् विक्रमस्व विहाय-
 सम् ॥”)
 विहायसः, पुं, पक्षी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 विहायसा, य, आकाशः । इत्यमरटीकायां मधु-
 रेशः हेमचन्द्रश्च । (पाणिनी च “खरादि-
 निपातमव्ययम् ॥” १।१।३७। इत्यत्र गणितम् ॥)
 विहारः, पुं, (वि + ह + घञ् ।) क्रीडार्थं पङ्गां
 गमनम् । तत्पर्यायः । परिक्रमः २ । इत्यमरः ॥
 (यथा, गीतायाम् । ११ । ४२ ।
 “यथावहासायमसत्कृतोऽसि
 विहारश्च्यवनभोजनेषु ॥”)
 भ्रमणम् । खल्वः । लीला । (यथा, रघुवंशे ।
 ६ । ४८ ।
 “प्रचालयाम्हारिविहारकाक्षे ॥”)
 सुगतलयः । इति मेदिनी ॥ विहरेखकपक्षी ।
 इति शब्दचन्द्रिका ॥ वैजयन्तः । इति शब्द-
 माळा ॥
 विहारी, [न] त्रि, (विहत्) शीलमस्येति । वि +
 ह + णिनिः ।) परिक्रमौ । विहारकर्ता ।

विहारशब्दादस्यर्थे इन्प्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥
 (यथा, नेषधे । ३ । १५ ।
 “धार्यः कथङ्कारमहं भवत्या
 वियद्विहारी वसुधैकगत्या ॥”)
 विहितः, त्रि, (वि + धा + क्तः ।) विधेयः । यथा,
 “विहितस्थानमुष्ठानात् निन्दितस्य च सेवनात् ।
 अनियन्ताच्चैन्ध्यायां नरः पतनश्छति ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
 विहितः, स्त्री, (वि + धा + क्तृन् ।) विधानम् ।
 यथा,—
 “चित्तिविजितस्थितिविहितव्रततरयः पर-
 गतयः ।
 ऊरु रघुगुणदुधुवुधि ऊरवः समरिक्कुलम् ॥”
 इति दक्षी ॥
 विहीनः, त्रि, (वि + हा + क्तः ।) विशेषण हीनः ।
 यथा, तन्त्रसारे ।
 “वीरान्यासविहीनो यः प्रथमेऽपि पार्ष्वतीम् ।
 सोऽचिरान्मृत्युमाप्नोति नरकश्च प्रपद्यते ॥”
 व्यक्तः । यथा,—
 “विहीनश्च धनैर्दारि पुत्रैरादाय मे धनम् ।
 वनमभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चाप्रवन्मुभिः ॥”
 इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥
 विहृतं, स्त्री, (वि + हृ + क्तः ।) स्त्रीणां स्वाभाविक-
 दृष्टविधानङ्कारान्तर्गतालङ्कारविशेषः । यथा,
 “लीला विलासो विच्छित्तिर्विबोकाः किल-
 किञ्चितम्
 मोटायितं कुट्टमितं ललितं विहृतं तथा ।
 विश्वमञ्जुलङ्काराः स्त्रीणां स्वाभाविका दृष्ट ॥”
 इति हेमचन्द्रः ॥
 विहृतिः, स्त्री, विशेषण हरणम् । विशेषण वला-
 त्कारः । विपूर्वकहृधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्न-
 मिदम् ॥
 विहैठः, पुं, (वि + हैठ + अच् ।) विहैठनम् ।
 विपूर्वकहैठधातोरलप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥
 विहैठनं, स्त्री, (वि + हैठ + ल्युट् ।) हिंसा ।
 मर्दनम् । विडम्बनम् । इति मेदिनी ॥ विवाधा ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 विह्वलः, त्रि, (वि + ह्वल + अच् ।) भयादिना-
 भिभूतः । आङ्गधारणाशक्तः । तत्पर्यायः ।
 विह्वलः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ८।३७।
 “अथमात्रसखीं सुजातयोः
 स्तनयोस्तामवलोच्य विह्वला ।
 निमिमील नरोत्तमप्रिया ।
 हृतचन्द्रा तमसेव कौसुदी ॥”)
 विह्वीनम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 वी, ल ईलवत् । कान्तिगतियात्रिप्रपञ्चखादने ।
 इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा०-पर० कान्तौ
 अक०-गतौ यात्रौ क्षेपे प्रपञ्चे खादने च च०-
 अविट् ।) ल, वेति । इति दुर्गादासः ॥
 वीः, पुं, (वयनमिति । वी गतौ + न्यङ्गादिलात् मावे
 क्षिप् । अभिधानात् पुंस्त्वम् ।) गमनम् । इत्ये-
 काचरकोषः ॥